

**НОВ
БЪЛГАРСКИ
УНИВЕРСИТЕТ**

„Макроикономика”

Курсова работа

на тема:

**ДЖОРДЖ СОРОС. НОВАТА ПАРАДИГМА НА
ФИНАНСОВИТЕ ПАЗАРИ: КРЕДИТНАТА КРИЗА НА 2008
Г. И КАКВО ОЗНАЧАВА ТЯ.**

Изготвил:

Проверил:

София, 2016

УВОД

Книгата на Джордж Сорос, Новата парадигма за финансовите пазари: кредитната криза от 2008 г. и какво означава тя, е очарователна, значима и на моменти неразбираема. Основното послание е насочено към теорията за рефлексивността, която той твърди, трябва да бъде в основата на новата парадигма за финансовите пазари; и той предлага задълбочена дискусия на някои от причините за настоящата финансова криза. Това, което Сорос има предвид под рефлексивност не е ясно, но за сега може да се предположи, че това е верига от причинно-следствени връзки, която може да доведе до отклоняване на финансовите пазари от ефективното равновесие.

Отчитайки позицията на Сорос като участник и наблюдател на поведението на финансовите пазари, има много неща, които могат да се научат от неговите прозрения. Сорос е съвсем прав, че финансовите пазари винаги работят с велика ефективност съгласно модела на рационалните очаквания.

Джордж Сорос признава, че финансовата криза е най-лошото явление след Голямата депресия, тя няма общо с други преходни кризи, тъй като не се ограничава само до едно определено предприятие или сегмент на финансовата система. Кризата е довела цялата система до ръба на срив. Концепцията на Сорос е, че това не е просто един процес на бум и бъст или балон, а двете: жилищен балон и дългосрочен супер балон, където и двата балона не се развиват в изолация и са част от историята на последния период.

Жилищният балон следва модела на бум и бъст - все по-агресивно либерализиране на кредитните стандарти, разширяване на съотношенията "loan/value", повишаване на цените на жилищата, намаляване на спестяванията, влошаване на кредитното качество, нарастване на дела на високорисковите ипотечи и растеж на синтетичните / дериватни финансови продукти. Точката на пресичане е достигната през август 2007 г. Възстановяването на пазара от август до октомври 2007 г. е било последвано от колапс през януари 2008 г.

Супер-балонът се основава на погрешното разчитане на пазарните сили и механизмите на пазара - "пазарния фундаментализъм". Той се е превърнал в доминираща доктрина през 1980 г. и обединява три тенденции: все по-широка кредитната експанзия, глобализация на финансовите пазари и постепенното премахване на финансовите регулации и ускоряване на темпа на финансови иновации. Международната финансова система е под контрола на консорциум от финансови органи, представляващи развитите страни, които се стремят да наложат строга пазарна